

COLLEGE VAN TOEZICHT VAN DE NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

16-04 Uitspraak van het College van Toezicht van de Nederlandse Vereniging van pedagogen en Onderwijskundigen (hierna: de NVO) inzake het klachtschrift van de heer A. (hierna: klager) jegens mevrouw B. (hierna: verweerster)

Samenstelling van het College van Toezicht van de NVO

Leden hoorcommissie: mw. mr. drs. L.C. Mulder, voorzitter; mw. drs. N. Rombout; mw. drs. C.E.H.M. Backhuijs. Overige leden: mw. drs. M.B. Kroon; drs. J.C.A.M. Meijs; mw. drs. C.P. Dijkstra
Dr. F.C.P. Van der Horst

Het College van Toezicht (hierna: het College) heeft het volgende overwogen en beslist:

1. Verloop van de procedure

Op 17 augustus 2016 ontvangt het College een klachtschrift d.d. 17 augustus 2016. Op 23 augustus 2016 verzoekt het College klager om het werkadres van verweerster te overleggen en aan te geven of de klacht ook bij een andere tuchtrechtelijke instantie was ingediend. Klager geeft op dezelfde dag aan over een voormalig werkadres van verweerster te beschikken; verweerster is daar niet meer werkzaam. Voorts geeft klager aan de klacht niet bij een andere tuchtrechtelijke instantie te hebben ingediend. De volledige klacht is daarmee op 23 augustus 2016 ontvangen. Het College verklaart het klachtschrift op 1 september 2016 ontvankelijk. Het College ontvangt het verweerschrift d.d. 10 oktober 2016 op 12 oktober 2016. Het College besluit op 2 november 2016 een hoorzitting te plannen op 11 januari 2017. Op woensdag 4 januari 2017 ontvangt het College van klager het verzoek de hoorzitting te verdagen in verband met ziekte door een ongeluk en verhuizing. Het College acht de ziekte van klager een gegronde reden om de hoorzitting te verdagen tot 1 februari 2017. Op 30 januari 2017 meldt klager niet te zullen verschijnen op de hoorzitting. Niettemin is klager aanwezig op de hoorzitting op 1 februari 2017 waarbij tevens verweerster en haar gemachtigde X. aanwezig zijn.

2. De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan.

Klager is een gescheiden vader van drie kinderen. Ten tijde van de contacten tussen klager en verweerster hebben beide ouders het gezag over hun kinderen. De kinderen zijn onder toezicht gesteld van de gecertificeerde instelling Y., de feitelijke ondertoezichtstelling wordt uitgevoerd door twee gezinsvoogden, niet zijnde verweerster.

De kinderen van klager verblijven gedurende de zomervakantie van 2015 drie aangesloten weken bij klager. Op 28 juli 2015 geeft klager in een mail aan Y. onder andere aan dat zijn kinderen door zijn financiële situatie slecht te eten hebben. Klager geeft verder aan niets met de kinderen te kunnen ondernemen en dat een van zijn kinderen last heeft van buikpijn. De inhoud van de mail is besproken bij Y. in een multidisciplinair team. Verweerster maakt onderdeel uit van dit team. Verweerster heeft na dit overleg meerdere malen telefonisch contact gehad met klager. Klager geeft daarbij ook aan het wel te snappen dat sommige vaders hun kinderen en zichzelf wat aandoen door de domme beslissingen van Y. en de rechtbank.

Omdat klager niet wil dat er een huisbezoek wordt afgelegd stelt de Y. als tegemoetkoming voor om boodschappen met klager te doen om zo de kinderen toch te kunnen zien. Klager gaat hiermee akkoord. Rond 15.20 uur hebben klager en verweerster voor het laatst contact en daarbij geeft

verweerster aan dat zij onderweg is. Klager verbreekt daarop de verbinding, naar hij aangeeft omdat hij denkt dat verweerster niet in de gelegenheid is te bellen omdat zij auto rijdt. Klager gaat rond 16.00 uur met zijn kinderen uit huis weg. Verweerster komt in de periode dat klager met de kinderen niet thuis is, bij klager aan de deur. Verweerster belt aan, klopt op de deur en haar collega gaat bij de burens langs. Na een kwartier vertrekken zij en haar collega weer naar het kantoor van Y. In de avond van 28 juli 2015 worden de kinderen in het bijzijn van verweerster en onder begeleiding van de politie bij klager opgehaald.

3. Het standpunt van klager en de klachten

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld. Daartoe heeft klager het volgende aangevoerd.

- I. Klager verwijt verweerster haar functie en machtspositie te hebben misbruikt uit frustratie jegens klager door de kinderen ten onrechte bij vader weg te nemen.
- II. Door verweerster is op geen enkel moment vastgesteld dat de kinderen van klager onveilig waren bij klager.
- III. Klager verwijt verweerster dat zij, ondanks een herhaaldelijk verzoek hiertoe, geen inzage heeft gegeven in de voicemails. Verweerster houdt daarmee bewust informatie achter.

4. Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist en voert daartoe onder meer - zakelijk weergegeven - het volgende aan.

- I. Verweerster stelt in zijn algemeenheid dat zij jegens klager steeds heeft gehandeld als werknemer van Y. Zij heeft mede uitvoering gegeven aan een beslissing die door Y. is genomen. Verweerster had als individueel persoon geen bevoegdheden die zij op persoonlijke titel kon uitvoeren.

Nu verweerster geen macht had, kan er ook geen sprake zijn van machtsmisbruik. Dat verweerster haar persoonlijke gevoelens zou hebben laten meespelen herkent verweerster niet. Verweerster had primair het belang van de kinderen voor ogen. Er bestonden ernstige zorgen en doordat klager, ondanks een gemaakte afspraak, niet thuis was en ook anderszins niet bereikt kon worden, konden die zorgen niet worden weggenomen. Dat heeft geleid tot het genomen besluit.
- II. Verweerster is als gedragswetenschapper betrokken geweest bij het inschatten van de situatie van de kinderen, eerst naar aanleiding van een email van klager, daarna naar aanleiding van de telefoongesprekken die verweerster en klager voerden en daarna naar aanleiding van de constatering dat het niet lukte om contact te krijgen met klager. Verweerster en Y. hebben met de kennis die zij toen hadden, een inschatting moeten maken van de situatie van de kinderen. Die situatie was niet goed voor de kinderen en de veiligheid was niet voldoende gewaarborgd, zo was de inschatting, ook door hetgeen klager zelf die dag naar voren had gebracht.
- III. Verweerster heeft niet gereageerd op de klacht van klager dat er geen inzage is gegeven in

de voicemails.

5. De beoordeling van de klacht

Het College overweegt als volgt.

College wijst er allereerst op dat het bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen er niet om gaat of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de pedagoog bij het beroepsmatig handelen is gebleven binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsoefening, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig handelen en met hetgeen toen in de beroepsgroep ter zake als norm of standaard was aanvaard.

- I. Het eerste klachtonderdeel betreft het machtsmisbruik van verweerster. Het College is van oordeel dat de stappen die verweerster gedurende de dag heeft gezet navolgbaar zijn. Ook heeft verweerster voldoende onderbouwd waarom de stappen zijn gezet. Verweerster heeft telkens de strategie in een multidisciplinair overleg besproken, zij heeft de stand van zaken telkens teruggekoppeld en heeft toen de gebeurtenissen daar aanleiding voor gaven de situatie aan de lijn voorgelegd. Van machtsmisbruik is naar het oordeel van het College geen sprake. Het College acht dit klachtonderdeel derhalve ongegrond.
- II. Het tweede klachtonderdeel betreft het feit dat door verweerster niet is vastgesteld dat de kinderen onveilig waren. Het College constateert dat verweerster alle processtappen heeft gezet om de veiligheidssituatie van de kinderen in kaart te brengen. Het feit dat verweerster de mogelijke onveiligheid niet heeft kunnen onderzoeken komt voor rekening van klager. Klager heeft het huis verlaten met zijn kinderen terwijl hij wist of had kunnen weten dat verweerster onderweg was naar klager en zijn kinderen. Verweerster heeft klager vooraf gewezen op diens verantwoordelijkheid indien hij niet thuis zou zijn. Verweerster heeft aldus geen beeld kunnen krijgen met betrekking tot de vraag of de veiligheid van de kinderen voldoende gewaarborgd was. Het College acht dit klachtonderdeel derhalve ongegrond. Ten overvloede merkt het College op dat verweerster in haar communicatie richting klager wellicht duidelijker had kunnen zijn. Zo had zij met klager een concrete afspraak kunnen maken over het huisbezoek en had toen zij klager niet thuis trof telefonisch contact kunnen opnemen met klager.
- III. Het derde klachtonderdeel betreft het door verweerster bewust achterhouden van informatie door geen inzage te geven in de voicemailberichten. Het College stelt vast dat partijen het erover eens zijn dat ze elkaar rond 15.30 uur hebben gesproken. Wat er daarna aan telefoonverkeer is geweest, is niet te achterhalen. Of verweerster bewust informatie achterhoudt door geen inzage te geven in haar voicemails is echter geen onderwerp van tuchtrechtelijke toetsing nu het niet het beroepsmatig handelen van verweerster betreft. Het College acht dit klachtonderdeel daarom ongegrond.

6. Uitspraak

Het voorgaande overwegende komt het College tot de volgende uitspraak.

De klacht is ongegrond.

Aldus gedaan op 21 maart door het College van Toezicht.

Mevrouw mr. drs. L.C. Mulder, voorzitter

Mevrouw mr. D.P. Visser, ambtelijk secretaris